

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravnistvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 140.

V Ljubljani, v sredo 22. junija 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 21. junija.

Podpora uradnikom.

Poslaniška zbornica je dvakrat sklenila, da naj se uradnikom dovoli enkratna državna podpora enega milijona goldinarjev in dvakrat je gospodska zbornica premenila ta sklep v tem smislu, da naj se dovoli samo pol milijona goldinarjev. Ker se zbornici ne morete zjediniti, izroči se reč v konečno rešitev posebni komisiji 18 udov, izmed katerih jih voli gospodska zbornica 9, poslaniška zbornica pa tudi 9. Dotični sklep je storila poslaniška zbornica po nasvetu načelnika budgetnega odseka dr. Plenerja v pričetku današnje seje, volitev omenjenih 9 členov pa se vrši v petek 24. t. m. iz cele zbornice.

Podpore vsled uim.

Pred prestopom na dnevni red prišla je danes v razpravo še neka druga podpora: rešeni so bili namreč nekateri nujni predlogi, s katerimi se je vsled velikih škod, ki so jih po raznih deželah napravile povodnji, toča in nevihte, zahteva državna podpora. Budgetni odsek v tej zadevi priporoča resolucijo, s katero se vladi naroča, da naj brez odlašanja po Nižnji in Gorenji Avstriji, po Moravskem, Kranjskem, Češkem in Bukovini poizveduje o dotični škodi in zahteva potrebne denarje, če se prepriča o sili in pomanjkanju poškodovanih okrajev. To resolucijo podpirali so poslanci Ebenhoch, Wenger, Richter in Gessmann, potem je bila soglasno sprejeta. Sicer so pa hude ure z nalivi, točo in nevihto letos jako pogoste in je skoraj vsak dan o njih slišati. Zato je bilo danes zopet izročenih nekaj nujnih predlogov, ki od vlade za take kraje zahtevajo državno podporo.

Stavbeni obrti.

Po dopolnilni volitvi za volilni odsek, iz katerega je zaradi bolezni izstopil dr. Herbst ter

se umaknil dr. Russu, nadaljevala se je razprava o §§ 1 in 7 stavbeno-obrtnega zakona. Prvi je govoril vladni zastopnik baron Plappart in v vladnem imenu naznanjal, da se ne protivi § 7, kakor ga priporoča grof Pininski, za njim pa se je kmetski poslanec Rogl toplo potezal za male zidarje, tesarje in kamnoseke in priporočal predlog Zallingerjev. Za slučaj, da bi ta nasvet pri § 1. ne obveljal, priporočal je premembo § 7, kakor jo predlaga poslanec Pininski, samo da se v tretjem odstavku imenujejo tudi vodnjaški mojstri, zadnji odstavek pa odpade.

Govorili so še Bohaty zoper nasvetovane premembe, Zallinger pa še enkrat za nje. Če bi bil njegov predlog odklonjen, pridruži se tudi on nasvetu Pininskega glede § 7, samo predlaga, da naj se v začetku ne reče: Deželna oblast sme zaznamovati okraje, kjer naj se dovoljujejo navadni zidarji, tesarji in kamnoseki, ampak da jih mora zaznamovati, ako to zahteva deželni odbor. Za njim je govoril še dr. Pattai, ki je nasvetoval nekatere stilistične premembe predloga grofa Pininskega, s katerimi se je sprijaznil tudi Pininski. Po konečni besedi poročevalca Exnerja bil je odklonjen predlog Zallingerjev, da naj se v prvem paragrafu naštejejo tudi upravičeni zidarji, tesarji in kamnoseki, ker so zanj glasovali samo člani konservativnega kluba, in § 1 je obveljal po nasvetu odsekov brez premembe; § 7 je bil potrjen po nasvetu Pattajevem, za katerega so po odklonitvi Zallingerjevega predloga glasovali tudi vsi poslanci konservativnega kluba.

Prihodnja seja bo v petek 24. t. m.

Naše gimnazije in novi učni načrti.

V zadnjem času jela je kritika če dalje bolj baviti se z našimi gimnazijami in njih učnimi vspehi. Istina je, da niso vsi ugovori proti sedanji

gimnazijski vzgoji jednako utemeljeni. Pustimo na stran animoznost, izvirajočo iz srditosti preslabotnega očeta, kateri propad svojega sina mesto na fantovo malomarnost zvrča na zavod in učitelje! Tudi na one napade nečemo se ozirati, s kojimi se jednostranski novodobni realizem zaletava proti humanistični podlagi naših gimnazij. Preostaja še obilica razsodnih in objektivnih opazovalcev, kateri se ne morejo posebno naiduševati za vidne učinke one metode, ki sedaj nadvladuje po naših gimnazijah. Iz ust najboljših strokovnjakov čuli smo večkrat sodbo, da gre mladina naša v nič, ako se kmalu ne vrši potrebna reforma na prevažnih teh zavodih.

Kje pa tiči največja nedostanost sedanjega gimnazijskega pouka? Na enkëti, ki se je predlanskim na Nemškem pečala s to stroko učne uprave, izustil je neki izvedenec modro besedo: „Človek ne živi od onega, kar je, temveč od tega, kar prebavi.“ Priprosto načelo in vendar, koliko zlate resnice nahajamo v skromnem tem stavku! A tudi pri nas se čestokrat greši proti temu fundamentu vsega ukoslovja, in pogubnih posledic ni moči zanikati. Učē se pač naši gimnazijci razmerno mnogo več, nego je trebalo starejši generaciji; zapustivši gimnazijske študije so morda bolj podkovani iz raznih predmetov, ali njih znanje je čestokrat mrtev balast, kateri s svojo težo zamori duševno čilost, sveži impulz mladostnega duha jim je premnogokrat izpuhtel v zadušnih šolskih sobanah, zanimanje jim je izginilo in samostalno mišljenje, ter na njegovo mesto stopila je dostikrat odurna blaziranost, ki se tako slabo prilega mlademu izobražencu. Krivico bi delali šoli in učiteljem, trdeč, da so žalostne te prikazni kaj rednega, vendar je tudi relativna njih pogostost znamenit simptom, da treba poprave učnemu ustroju naših gimnazij.

Nekoliko dnij je tega, kar je „Verordnungsblatt“ naučnega ministerstva objavil nove učne na-

LISTEK

Katoliško vseučilišče.

(Govoril pri slavnostni akademiji ljubljanskih bogoslovcev J. R.)
(Konec.)

Če je res katoliška vera podlaga pravi domovinski ljubezni in domovinska ljubezen steber države, če res vera uči, da „ni oblasti od drugod, kakor od Boga, katere pa so, so od Boga postavljene“, če je res uprav verska ideja v srednjem veku vstvarjala ono živo državno življenje in plela ono nerazdružno vez med vladarji in podložnimi narodi — potem se mora pred vsem novega vseučilišča veseliti tudi država.

Pravo patriotično podjetje je to! Universitas catholica! Ne samo universitas, kjer se bodo objele vse vede s kraljico ved, universitas, kjer se bodo družili pod okriljem dvoglavega orla zastopniki vseh narodov avstrijskih, spoznavali se, tekmovali v lepem boju duha in se vračali domov z zavestjo skupnosti in vzajemnosti avstrijske!

Lep vrt je Avstrija, kakor je rekel Behaim. A nima samo jednega lepega drevesa, mnogo jih zeleni v njem in različna so. To krasi vitka rast, drugo se ponaša s košatim vrhom, tretje se odlikuje

s svojo jakostjo. Plemenita pa so vsa. Marsikako veselo pomlad so že učakala v skupni zemlji in vsaka jih je našla v vedno lepšem cvetju. A glej, sedaj ne cveto več, pretesen jim je krasen prostor, drug drugemu grabi rodno prst in zrak. Nič več se ne vspenjajo tako ponosno v nebo in zelenje jim je ovenelo. Črv jim gloda stržen in zajedalke jim pijo življenje. To so narodi širne Avstrije. Liberalizem, kapitalizem, socijalizem, anarhizem, jim razjeda osrčje. Ne poznajo se več, sovražniki so si, bratje v hiši očetovi. Katoliško vseučilišče jim bo zopet pomoglo in jih združilo. Od ondot jim bodo zasinile nove, krščanske ideje in novo življenje se bo jelo pretakati po otrplih deblih, zakaj ideja krščanska ne ostari, le druge pomlaja. To je tretja naloga našega vseučilišča, naloga, tako obširna in globoka, tako vzorna in tako praktična, tako nujna in tako potrebna, prava apostolska naloga je to. To je apostolstvo vseučilišča. Apostolstvo v prospeh vede, apostolstvo v prospeh vere, apostolstvo v prospeh domovine! Ta značaj apostolski nam je porok, da bo našlo podjetje navdušen odmev povsod, tudi pri nas Slovencih. Niso nas izvzeli avstrijski škofje, ko so se obrnili do katoličanov cesarstva sploh, ničesa ne moremo izgubiti pri podjetju, pač pa mnogo pridobiti. Ta značaj apostolski pa nam je tudi porok, da se bo podjetje izvršilo. Ljudje omahujejo, če je ne-

jasen smoter podjetja — in kdo je tako slep, da ne bi videl tu vzornega smotra, — ljudje pomišljajo, če je delo nujno ali ne — in kako moremo še čakati, ko se pogublja na stotine mladih, nadpolnih sre, — ljudje odlašajo, če se delo ne more izvršiti — ali je naše podjetje nemožno? Ne bori se za našo stvar ves tisek avstrijski in za nami ne stoji mogočna denarna sila, a bilo je zmerom nekaj v katoličanih, kar se še ni pozgubilo, nekaj kar je zmagalo svet, ojačilo slabotne, priborilo cerkvi prostost, vstvarjalo najlepše umotvore, kar še sedaj žene mladeniče in device v gotovo smrt, da drugim otmó življenje. Priprosto je, naravno in vendar tako nadnaravno, skromno in vendar tako poznato — to je krščanska požrtovalnost. V Svici, v Belgiji, na Francoskem, v Ameriki je že osnovala katoliška vseučilišča. Zgradila bo jednak ustav tudi na tleh, kjer je živelo in še živi toliko katoliških mož, kjer je tudi tekla mučeniška kri, kjer je katoliška ideja že od nekdanj tako cvela. Da, katoliško požrtovalnost nam bo zgradila vseučilišče, ne vseučilišče s edme-rih glavnih grehov, ampak semenišče strahu božjega in prave omike. Slovenci ljubimo svojo Avstrijo, Slovenci ljubimo nad vse svojo katoliško vero. Pokažimo to dejansko. Brali smo pred kratkim v sveti knjigi: „Probatio ergo dilectionis, exhibitio est operis“. (II. lect. ad Mat. in Dom. Pent.)

črte, veljavne za spodnje gimnazije, ter obsegajoče zemljepisje, zgodovino in realistične predmete. Pri dejana je ministerska odredba, katere je smatrati kot uradni komentar učnim načrtom.

V nadrobnosti dotične naredbe sploščati se ne maramo, z njimi baviti se naloga je strokovnemu pedagogičnemu listu. V obče pa moramo naglašati, da se po vsem strinjamo z vodilnimi nazori ministerske odredbe. Neprecenljivega pomena je, da učna uprava navlahe vsemu ropotanju protivnikov klasične omike vendar še vztraja na oni trdni in častni podlagi naše gimnazijske organizacije, na organizacijskem načrtu iz leta 1849, s kojim sta nepozabni grof Leon Thun in zaslužni njegov sodelavec baron Helfert vekovit spomenik si postavila v zgodovini avstrijskega šolstva. Kar se po novih odredbah in inštrukcijah predružači proti organizacijskemu načrtu, smatrati je le kot naravni razvoj, a ne kot načelno premembo. To velja tudi o takozvani „dvostopnosti“ naših gimnazij. Pred 40 leti bilo je še potrebno, vsled pomanjkanja drugih primernih zavodov, da se je učna tvarina tudi na nižji gimnaziji popolnem rešila. Razloček med obema stopnjama, med višjo in nižjo gimnazijo, bil je vsled tega bolj kvantitativen nego bistven. In ker so posamezne znanstvene stroke v zadnjih desetletjih silno naraščale po svojem obsegu in svoji vsebini, ker se je tvarina če dalje bolj kopičila, ker je poleg notranjih težav še vplivala pomanjkljiva pedagogična spretnost premnogih učiteljev, kateri so celó na nižji gimnaziji se čutili poklicane, kopirati vzgled visokošolskih profesorjev, prišlo je kmalu do tega, da se je v očitnem protislovju z duhom in intencijami Thunovega organizacijskega načrta ista učna tvarina dvakrat premlevala, skoraj po isti metodi, večinoma le z različnim obsegom. Napačno to postopanje rodilo je primerni sad, zahteva postajala je vedno nujnejša, naj se odstrani d v o s t o p n o s t. Tudi v tem oziru hodi najnovejši učni načrt zlato „srednjo pot“. Učni predmeti na nižji gimnaziji ostanejo isti kakor dosihmal, toda opusti se dose-danji učni smoter, po katerem se je dotično gradivo moralo dognati in dovršiti kot učna celota, temveč odslej jemale se bodo iz zemljepisja in zgodovine, iz matematike in prirodoslovstva le one znamenite partije, katere so učenca, prestopivšemu na višjo gimnazijo, absolutne potrebne, da na njihovi podlagi v višjih razredih pridobi ono uglobljeno in utrjeno znanje, katero mu je vedno na razpolaganje, kojega se pri vsaki priliki lahko poslužuje, katero v zadnji instanci še le ustanovi pojem pravega izobraženja. Problem dvostopnosti reši se po novih učnih načrtih na jako naravni, priprosti in vendar zelo spretni način.

Samo po sebi umevno je, da iz novih načrtov sledé premnoge olajšave za učečo se mladino. Obseg zemljepisnega pouka se bode bistveno skrčil, zlasti se omeji učna tvarina pri astronomični geografiji, katere itak presega duševne sile 10—13letnega fantiča.

Tudi to utegne imeti nekaj zá-se, da se glavni del astronomične geografije odvzame zemljepisnemu pouku ter priklopi prirodoslovnemu, in sicer v četrtem gimnazijskem razredu. Mrtva šara zgodovinskih in zemljepisnih števil se odstrani kolikor le mogoče, povestnica sploh na nižji gimnaziji ne bode se več poučevala pragmatično, temveč v taki nesistematični obliki, katere se prilega mlademu srcu in razumu.

Učna tvarina pri matematiki se primerno razdeli, deloma tudi absolutno zmanjša. Največ se pa je odstranilo pri fiziki. Pri tem predmetu se je pač moralo priznati, da so dosihmal na nižji gimnaziji bili preobremenjeni učenci in učitelji. Toliko se je zahtevalo, da se učni smoter navadno niti od daleč ni dosegel; čestokrat je učitelj obtičal v mehaniki in optiki, druge prevažne partije splavale so po vodi, ker ni preostajalo časa, da bi se z njimi mogel baviti učitelj.

Pozdravljamo te olajšave, kajti prepričani smo, da bodo le na korist učenemu napredku naše mladine!

Ali kaj koristi najlepši učni načrt, ako ga ne izvrše spretni, strokovno in pedagogično izobraženi učitelji, prešinjani vzvišenega svojega poklica, nadahnjani tvorne ljubezni do izročene jim mladosti! Do učiteljskega osebja obrača se posebna odredba, katere uvaja in tolmači učne načrte. Nahajamo v tej odredbi pomenljive besede, lepe resnice, po svoji dikciji in svoji vsebini zasluži splošno priznanje, katero je prouzročilo med prijatelji našega šolstva.

In zares, tolikega pomena so naše gimnazije za duševni napredek in za bodočnost vsakega naroda, da moramo i mi Slovenci iskreno želeli, da se obistinijo vesele nade, katere se stavljajo v te ukrepe šolske uprave.

Če postanejo nazori, razviti v napominanih inštrukcijah in odredbah, kri in meso, potem bode 24. maj leta 1892, s kojega se datujejo, zares pomenljiv dan v povestnici avstrijskega šolstva!

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. junija.

Notranje dežele.

Cesar in Taaffe. Te dni je cesar obiskal bolnega grofa Taaffeja. Ta obisek je pač najboljši dokaz, kako vladar čisla ministerskega predsednika. Levica sedaj lahko vé, da je stališče grofa Taaffeja tako trdno, da se bode zastoj vanj zaganjala. Če levica ne bode mirovala s svojimi agitacijami, utegne omajati stališče le grofu Kuenburgu, ne pa grofu Taaffeju.

Češko. „Jizerau“ vidi v kolnskem shodu začetek nove organizacije konservativnih elementov, ki so v češkem narodu gotovo v večini. Ta list priporoča, da bi navdušenje in pa preudarek skupno delovala na narodnem polju. Pomisliti je treba, da le delo, vztrajnost in pa skupno delovanje vseh slojev nas more povzdigniti. Torej na delo!

Levica. V levičarskih krogih je velika nevolja, da ne morejo tako dolgo priti do odločilnega vpliva. Vlapi so se nadejali, da se avstrijska politika radikalno spremeni v njim ugodnem zmislu. Posebno so pričakovali, da za grofom Kuenburgom pridejo še drugi levičarji v ministerstvo. Tej svoji nevolji je dal duška v nedeljo poslanec dr. Gross na shodu volilcev v Iglavi na Moravskem. Tožil je, da češko-nemška sprava ne napreduje, ker vlada in Staročehi ne drže dane besede. Obljube, ki jih je dala vlada po grofu Kuenburgu, se neso izpolnile. V vseh področjih uprave se kaže nemštvo in napredku sovražen duh. Govornik je naglašal, da morajo levičarji premisliti, ali bi ne kazalo, proti vladi nastopiti drugačno politiko. Navzoči nemški volilci so seveda mu pritrdjevali. Vprašanje je pa, če taki govori levičarjem koristijo. Razburili bodo prebivalstva, katero jih bode nazadnje še prisililo, da bodo res morali proti lastni volji iti v opozicijo.

Rinaldini v Reki. Tržaški namestnik vitez Rinaldini ia te dni potujoč po Primorskem, šel tudi v Reko. Hotel je obiskati guvernerja. Poslednji ga pa ni vsprejel, ker je bil bajé nekoliko bolan. Pravi vzrok pa tiči v madjarski politiki.

Ogersko. „Novoje Vremja“ vidi v dogodkih v Budimpešti ob petindvajsetletnici obnovenja ogerske države, da se vedno bolj bliža čas, ko se težišče avstro-ogerske države premesti v Budimpešto. Dunaj ni več jedino prestolno mesto cele države, temveč le avstrijske polovice. Dualizem visi le na jedni niti, kmalu pride do personalne unije. Madjarska stranka, ki zahteva nezavisnost Oggerske, je že tako mogočna, da se vlada brez njene pritrditve ne upa parlamentu predložiti nobene predloge. Madjari živé v ideji, da je njih naloga okrog krone svetega Stefana zbrati vse jugoslovanske države. Bono že upravlja madjarski minister. Vsak vseh Avstrije na Balkanu je le Ogrom v korist. Avstrija seje, Oggerska žanje. Avstrijska vlada se je s tem že sprijaznila in že sama dela na to, da se težišče države prenese v Budimpešto.

Vnanje države.

Rusija. „Denj“ razpravlja glasove raznih listov o ruski politiki in pravi potem: „Vsak šovinizem, pruski, francoski ali po „slovanski“ bode našel od strani ruskega naroda in vlade odločen odpor. To je jedina ruska patrijotična politika. Taki nazori so vsled raznih dogodkov, zlasti pa vsled lanske slabe letine ruskemu narodu zašli v življenje in kri. Turška vojna je bila, kakor se nadejamo, poslednja evropska vojna, katero je imela Rusija. Ko je Rusija izpolnila osvoboditelno misijo, posveti se sedaj le notranjemu razvoju in v evropskih zadevah bode le igrala vlogo razsojevalca in posredovalca.“

Francija. V Montbrisonu začela se je nova pravda proti Ravacholu. Sedaj je zatožen štirih umorov in požganja. Zagovornik se bode bajé na to skliceval, da je Ravachol blazen. Poslednji čas so, nekda, v ječi opazili, da se mu malo meša.

Grška. Zbornica je potrdila vse volitve, potem pa izvolila predsednikom pristaša Trikupisove stranke, Bondounija, s 155 od 164 glasov. Vlada je že dala svojo ostavko. Predno je izročila vlada demisijo, je še imenovala več sodnih uradnikov. Trikupisovi pristaši se zaradi tega jezé, ker vlada, ki nima več zaupanja naroda, bi tudi uradnikov več ne smela imenovati.

Belgija. Pri ožjih volitvah za zbornico so v Bruselju zmagali liberalci. K tej zmagi so jim pomagali žganjarji. Liberalci so obetali, da bodo znizali davek od žganja, in zaradi tega so jih volili vsi krčmarji, kateri tobižo žganje. Takih je pa v Bruselju nad 2000.

Venezuela. Vladne čete bile so v poslednji bitvi popolnoma razpršene in 800 mŕt je bilo ranjenih. Vsak čas se pričakuje, da pride general Crespo v Caracas.

Izvirni dopisi.

Iz Polhovega Gradca, 20. junija. Kakor bele vrane so redki naši dopisi iz gorake župnije pograjske, a kadar začnemo, ne nehamo. Nedavno se je zljubilo mlademu fantu, skočiti raz 25—30 m. visokega zidovja. — Zopet se je drugemu zadrla ribja kost (nekateri trdijo celó trnk) v požiralniku, da je kmalu potem v hudih mukah izdihnil dušo. Nesreča nikdar ne praznuje.

Zapustili nas bodo č. g. župnik, preselč se v Sostro pod Ljubljano. Zaradi nujnosti pridobili so si sreca faranov, da jim bode večina ohranila hvalen spomin. V zdravstvenem kakor tudi v gospodarskem oziru so se ljudje radi zatekali k gospodu župniku, iskaje dobrega sveta. — Naj č. gospoda župnika vodi roka božja tudi po ravnem polju pod belo Ljubljano! Ohranite nam blag spomin!

Križovo nedeljo, t. j. 29. dan maja, bilo je blagoslovljenje križevega pota pri podružnici sv. Nikolaja. Slovesnost opravljal je preč. p. provincijal. Ravno isti dan bilo je tudi po preč. p. provincijalu vpisavanje v bratovščino škapulirske Matere Božje. Daljne sprejemanje v omenjeno bratovščino vršilo se je na dan sv. Rešnjega Telesa po č. p. Angeliku. Blizu 600 oseb obojnega spola se je vpisalo v bratovščino.

Kaj pa vreme? Vsled silnega dežja pred svetim Rešnjim Telesom je žito zelo poleglo. Sadja bode malo.

Naj nas Bog obvaruje toče in silnih nalivov!

Iz Istre, 20. junija. Kdo od cenjenih čitateljev „Slovenčevih“ se ne spominja nekaj mogočnega Vestenecka, okrajnega glavarja v Litiji? — A te dni poslalo je deželno sodišče solnograško mej svet „Steckbrief“, v kojem popiše tačno osebnost nekaj slovečega litijskega ...

Mej drugim se čita v dotičnem „Steckbriefu“, da govori poleg nemščine še: slovenski, italijanski, francoski in angleški jezik. Da, daleč je prišel lepi ta vitez. Bajé, da se klati po Srbiji; morebiti ga imenujejo za ministra financij.

Vinska trta nam letos obeta bogato letino, sevéda, ako nam Bog ne pošlje kake nesreče. Tudi drugi poljski pridelki so lepi, ker vsakih osem dnij pride kaka rosa.

I tu v Istri so bile v več občinah občinske volitve, a v drugih se imajo vršiti v malo dnéh.

Radovati se mora vsak prijatelj življa slovenskega v Istri, ko opazuje, kako povsod naš kmet gleda in se trudi, da bi si otrsél jarm neprijateljev. Samo to je žalostno, ker v mnogih občinah nimajo izobraženih mŕt, kojim bi mogli dati v roke načelnništvo ali županstvo.

Baš ta okolnost je uzrok, da so naši propali n. pr. v Motovunu.

To dobro pozná gospóda v Poreču in zato se tudi ustavlja ustanovitvi novih šol, kolikor se more, češ, ko bode kmet slovenski malo več spregledal, odzvonilo bode našemu gospodstvu!

I oderuhi se bojé in stráše novih šol, ker v teh se kmet uči računati in bode še hitreje izvil se iz umazanih rok njihovih. Bog pa naj blagoslovi vse one može-poštenjake, koji se trudijo za narodne šole po Istri.

Prav na binkoštno soboto so končali tudi v Zminju volitve v občinski zastop. V tej občini kmet napreduje; pri volitvah pred tremi leti je stranka italijanska še spravila v zastop deset svojih pristašev, a letos se niso ni mešali več v volitvo borbo.

No, samo da bi i merodajni krogi vsaj malo hodili na roke slovanski stranki v Istri, in kmalu bi se marsikaj obrnilo na boljše.

Tudi bi bili mi že zadovoljni, da bi nas ne zatirali, — ko bi nam ne delali ovir pri našem napredovanju. A naj bode stvari kakoršne-koli, vendar imamo trdno upanje, da bode i za nas nastopil dan, ko bodedo prosteje dihati!

Ker se borimo za pravico, podeljene nam in vsem narodom od Stvarnika samega, zato se tudi nadejamo, da bode On sam blagoslovil naš trud, našo vojsko, naše trpljenje.

Mili Istrijani, na n o g e, delajte, mučite se, štedite, ker „zora púca, batíće da na“.

„Pod zablaski“.

Iz Kamne Gorice, 18. junija. (Birmovanje.) Pričakoval sem, da bo kdo drugi popisal prelepo slovesnost, katero smo imeli za časa obiskovanja po prevzvišenem gospodu knezoškofu, ker pa nisem bral, da bi bil kdo poročal v časniku, naj sledi tu kratko poročilo.

Ko se je zaslíhal glas, da prevzvišeni obiščejo dne 30. maja faro in delijo našim otrokom zakrament sv. birme, veselilo se je mlado in staro omenjenega željno pričakovanega dneva. Jeli smo takoj tudi misliti, kako naj bi dostojno sprejeli višjega pastirja.

V tem so se občinski možje posvetovali ter izvolili odbor, ki naj bi ukrenil potrebno za slovesen sprejem. Oskrbeli so se primerni napisi, mlaji in zelenje in kar je potrebno za praznično olepšanje vasi o taki priliki. Prihod prevzvišenega je bil napovedan 29. maja proti večeru. Vsa Kamna Gorica je bila na nogah ter željno poslušala, kdaj se zaslíši znamenje strele, da se bližajo preljubljeni višji pastir. Občinski odbor in njemu na čelu župan g. Adolf pl. Kapus se pelje do Spod. Lipnice, kjer se fara prične, da ondi pri slavlolu sprejme prevzvišenega gospoda kneza in spremlja do Kamne Gorice. Gosp. župan pozdravi v imenu odbora gosp. vladiko, na kar izrečejo prevzvišeni svoje veselje, da se je odbor tako daleč potrudil.

Ko poči okoli 8. ure zvečer prvi strel v znamenje, da so višji pastir stopili v faro, zberejo se, rekel bi, vsi vaščani pod lipo na vasi, domači gosp. župnik in gosp. učitelj s šolsko mladino. Pri slavlolu, na katerem je bilo brati:

Srečna si Kamnagorica
Došla ti radost velika
Vesolja dan je za-te ta,
Ko prišli so mili vladika.

podá učenka Milica pl. Kapus prevzvišenemu šopek s primernim nagovorom. Med vbranim zvonjenjem in pokanjem topičev se pomika dolga procesija faranov in mladine pred prevzvišenim in njihovim spremstvom po strmih stopnicah proti farni cerkvi, v katero so šli prevzvišeni opraviti molitev. Ginjen in prešinjen svete pobožnosti je bil človek, ki je ta večer stopil v lepo okusno z brezštevili lučicami razsvitljeno cerkev. Po opravljeni tej pobožnosti gredo višji pastir v župnišče, kjer so prenočevali prvo in drugo noč.

Dne 30. maja so bili prevzvišeni ob 8. uri slovesno vpeljani v cerkev. Po opravljenih cerkvenih molitvah so višji pastir darovali sv. mašo, potem imeli tri četrt ure trajajoči ginljiv govor, v katerem so pokládali na srca našim trpečim faranom, kako naj težko kovaško delo z voljo opravljajo, da naj zjutraj pred delom naredijo dober namen in ga z Bogom začenjajo, zvečer pa zopet ves trud Bogu darujejo, da jim bo težko delo v dušni prid. Ljubenzive in goreče besede višjega pastirja so poslušalcem segale v srca.

Potem so prevzvišeni delili zakrament sv. birme.

Naj omenim še drugih napisov, ki so bili na raznih slavlolikih. Na Spod. Lipnici, kjer se fara začne, je bil napis v pozdrav premil. gosp. kneza:

Pozdravljeni prevzvišeni Gospod,
Naj spremlja Vas Bog tu in — drugod.

Vrh stopnic pred cerkvijo na eni strani:

„Gospod naj varuje Tvoj vhod.“ Ps. 120.
na drugi strani:

„Gospod naj varuje Tvoj izhod.“ Ps. 120.

Nad vratmi cerkve bral se je kronogram:

„Hoc Die expeCtat grex exultans pastorem: eccle-
Venit.“

Pred župniščem:

Pozdravljen mili vladika,
Ovčje Bog živi vodnika!

Konec vasi proti Dobravi je stal poslednji slavlolik z napisom:

Slava in z Bogom! stokratno ponavlja.
„Kamnagorica od Vas se poslavlja.

30. maja popoldne ob polu 3. uri odpeljali so se prevzvišeni na Ovisšče birmovat, odkoder so se zvečer v Kamnagorico vrnili prenočevat.

Okoli pol 9. ure naznani pok topiča, da se prevzvišeni bližajo vasi, v tem trenutku se vas zasveti v prekrasni razsvetljavi. Vas vsa v zelenju, raz oken razobešene zastave, hiše vse razsvetljene — človek je bil ves ginjen pri tem pogledu. Ni mi treba omenjati, da je prelepi večer poveljeval pok topičev in vbrano zvonjenje. Tako so vrli Kamnagoričani sprejeli svojega višjega pastirja in jim s tem skazovali svojo verno udanost in ljubezen. Ljudstvo se je ves čas bivanja prevzvišenega gospoda kneza tudi obnašalo mirno in dostojno, vsa-

kamu se je bralo na obratni veselje na častnem obiskovanju višjega pastirja vsakemu faranu ostajajo srečni dnevi v trajnem spominu.

Iz Cerkelj, 21. junija. (Petindvajsetletnica.) V soboto, 19. junija t. l., je minulo petindvajset let, odkar je sedanji župnik in knezoškofski svetovalec, čast. g. Anton Golobič, prišel kot kapelan v Cerklje. Tem povodom mu je šla čestitat deputacija faranov. Gospica Angela Vavken mu je v vezani besedi izrazila našo priskočno hvalenost in iskrena voščila.

Tudi mu je dotično pesem na posebni polji lepo spisano izročila v spomin pomenljivega dneva. Ginjenega srca se je zahvalil g. župnik.

Zvečer je petindvajsetletnico naznanjalo zvonjenje in strel. V nedeljo je g. župnik daroval v krasnih novih paramentih veliko sv. mašo z zahvalno pesmijo. V ponedeljek se je zbralo v župnišče 25 duhovnikov in drugih gospodov, na čelu jim velečast. g. dekan Mežnarc, da so mu čestitali ob petindvajsetletnici: napivalo se je tudi cerkljanski vzajemnosti.

Gosp. župnik in svetovalec Anton Golobič je deloval v Cerkljah najprej pet let kot kapelan in naslednjih dvajset let kot župnik. Bog ohrani blagega in spoštovanega gospoda župnika še mnogo časa zdravega in veselega!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. junija.

(Muzejsko društvo) za Kranjsko je imelo sinoči občni zbor pod predsedstvom gosp. ravnatelja Senekoviča. Društveni tajnik gosp. A. Koblar prečita poročilo o društvenem delovanju v letu 1891/92. Društvo je priredilo pet predavanj, ki so bila prav dobro obiskana, ter izdalo tri zvezke „Izvestij“, ki obsegajo 30 tiskanih pol, 20 v nemškem in 10 v slovenskem jeziku. Društvo šteje 4 častne, 3 dopisujoče in 198 podpornih članov. Blagajnik gosp. ravnatelj J. Šubic poroča o računskem zaključku za minolo in proračunu za prihodnje leto. Podpora je dobilo društvo 850 gld., in sicer 400 gld. od deželnega zbora, 250 gld. od kranjske hranilnice in 200 gld. od učnega ministerstva. Kurat g. A. Žlogar nasvetuje, naj bi se „Izvestja“ izdajala kot periodičen znanstven list. To vprašanje se prepusti odboru v presojo in poročanje pri prihodnjem zboru. Končno je bila sprejeta prememba pravil, da se bode v prihodnje občni zbor vršil meseca januarja ali februarja, ne pa junija, kakor doslej. Po nasvetu ces. svetnika Murnika je bila izrečena zahvala odboru za njegovo uspešno delovanje.

(Kres) bode jutri gorel na Drenikovem; prižgali ga bodo ob 9. uri. Ob jednem se nam poroča, da je stekleni salon na Drenikovem že zgotovljen.

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega v petek 24. dan junija 1892. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Finančnega odseka poročilo o glavni bilanci mestnega loterijskega posojila in mestne klavnice. III. Stavbinskega odseka poročila o prizivih v stavbinskih stvarih. IV. Poročilo odseka za imenovanje ulic, cest in trgov. V. Sprejem občanov in meščanov.

(Mestni zastop zagrebški) je bil, kakor smo že omenili, v ponedeljek razpuščen. V dotičnem reškriptu se navaja kot vzrok, da je mestni zastop prekršil svoj delokrog s tem, da je dne 30. maja razpravljaj, ali naj se odpošlje deputacija mestnega zastopa v Budimpešto, da izroči kralju addresso povodom 25letnice kronanja. Svetovalec deželne vlade Adolf Mošinski je imenovan vladnim komisarjem ter je začasno prevzel mestno upravo. V kratkem bodo nove volitve. Mi želimo naj bi se združili obe opozicijski stranki, da prepričata madjaronsko večino v hrvaškem stolnem mestu.

(Železnica Divača-Loka.) Celovška trgovinska zbornica se je v svoji zadnji seji dne 14. t. m. posvetovala o prošnji za zgradbo železnice Divača-Loka. Po jako ostri debati, v kateri so se gorenjekoroški odborniki na svo moč upirali tej prošnji, se je sprejel predlog, naj poslanec mesta Celovec dr. Rainer priporoča to prošnjo železniškemu svetu.

(Mehikanci.) V soboto smo poročali, da živé v Ljubljani še trije gospodje, ki so bili l. 1867 v mehikanski vojski cesarja Maksimilijana. Dodatno se nam poroča, da je bil tudi gosp. R. Demšcher, uradnik pri tukajšnjem odvetniku, gosp. dr. M. pl. Wurzbachu, sobojevnik v nesrečni vojski, in sicer pri 8. lovski stotnji.

(Nova jama.) Z Blok se nam piše: Pri kopanju za vodotok v Novo Vas so odprli precéj veliko podzemsko jamo. Tukajšnji domačini so se zamudili tri četrt ure v jami ter prinesli lepe kapnike, kakoršnih je mnogo v jami. Torej imajo tudi Bločanje svojo jamo, kakor bližnji Ložanje.

(Iz kanalske doline na Koroškem) se nam piše: Dovolite, da zadnjemu svojemu poročilu o „planinski šoli“ še to-le dodam: Vrli celovski „Mir“ poroča v zadnji svoji številki, da obiskuje ono šolo le 5, recí celih pet otrok!! Ali je res potrebno, da se za pet otrok vzdržuje draga šola — to vedó samo naši nemčurji, ki cenijo ono tróhico nemščine, koja se pridobi v naših šolah, tako visoko, da zidajo kar za pet otrok posebno šolo — celo na visoki planini!! — Tudi slavnost, koja se je praznovala, ko so otvorili novo šolo, se ni vršila tako „sijajno“, kakor poročajo nasprotni listi. Tako vé povedati „Celovčanka“, da je k oni slavnosti prišel „ein betrüglicher Theil der Ortsbevölkerung“, — a prišli so le štirje kmetje in nekatere ženske, katerih pa tudi ni vlekla nova šola na planino, marveč le vabljivo upanje, da dobijo brezplačno kaj „med zoba“!! In ta up tudi res ni splaval po planinskih hudournikih, kajti gdé. hči okr. glavarja beljaškega je razdelila med navzoče nekaj klobas, žemelj in tudi nekoliko pijače. Za gospódo in one štiri kmete se je tudi kuhala kava; ali jo je plačal „schulverein“, ali gospóda sama, ni znano. — Tak je bil začetek nove šole! Upajmo, da kmalu „doživí“ še svoj konec, in véstno Vam hočem potem poročati o koncu nemškutarske glorijske na Ukovski planini. □

(Znižana pristojbina pri poštnih nakaznicah.) Po naredbi trgovinskega ministerstva bode se od 1. julija t. l. naprej pri nakaznicah v Avstriji do zneska 10 gld. plačevalo nakaznine le 5 kr. Do sedaj bilo je 5 kr. plačati le od 1. do 5. gld. poslanih denarjev.

(Zaprla) je tukajšnja mestna policija večerj urarja M. Rasbergerja, ker je v zastavnici kranjske hranilnice zastavil več ur, katere so mu večinoma kmetje dali popraviti. Rasberger je nekda veliko znosil v loterijo.

(Nesreče.) V ponedeljek dopoldne se je štiri-letni otrok Franc Tomec iz Švice v ljubljanski okolici igral na travniku, zašel v Gradašico ter utonil. — Kočar Fr. Maver iz Tomišlja je sv. R. Telesa dan streljal. Ko hoče nabiti ravno izstreljeni topič, uname se smodnik ter hudo ožgé neprevidnega moža po obrazu in rokah. — V soboto je neka ženska v Smolineah na Stajerskem zlezla na visoko česnjo, da nabere česenj. Ko dospe do vrha, udari vá-njo strela ter jo vrže na tla, kjer mrtva obleži.

(„Deutscher Verein“ v Celovcu.) ki ima namen, „braniti“ stiskano nemštvo, ali če mu tega posla nedostaja, učiti vrabce na celovških strehah „po nemški“ čivkati, je sklical dne 15. t. m. shod, na katerem so se nemški kolovodje posvetovali, kako jim je postopati nasproti Slovencem. Zvonec je pri shodu nosil znani dr. Luggin, ki ima povsod prvo besedo, kjer gre proti Slovencem. Na predlog tega nemškega prvaka je sprejel shod resolucijo: „da spozna „nemško društvo“ v Celovcu močno in jedrnatno organizacijo nemške napredne stranke na Koroškem za neobhodno potrebno. Zato naroča društvo svojim članom, naj izdelajo načrt o organizaciji nemške stranke. Ta načrt naj se potem v odobrenje predloži posebnemu koroškemu shodu, ki se naj posvetuje tudi o tem, kako se bode omenjeni načrt dejanski izvršil. — Zakaj se hočejo naši nasprotniki še boljše organizovati, nam ni prav umevno; saj se je koroškim Nemcem že na zadnjem „schulvereinskem dirindaju“ na Dunaju péla hvala, da proti Slovencem postopajo odločno „po strogo sistematičnem načrtu“! Ali hrepené koroški prvaki še po večji slavi in se nadejajo morda še kakšnih „križcev“ iz blažene — Prusije? △

(Za citrarje.) Kakor pové inserat v današnji številki, je L. Schwentnerjeva knjigarna v Brezicah ob Savi založila „VeneC slovenskih pesnij“ za citre, ki ga je sestavil č. gosp. Josip Mešiček. Delo, tiskano v tiskarni Jos. Eberla na Dunaju, je prav lično ter obseza znane in povsod udomačene slovenske pesni: „Slovenec sem“, „Od straže hrvaške“, „Pridi Gorenc“, „Bodi zdrava domovina“, „Preljubo veselje, oj kje si doma“, „Bom šel na planino“, „Zvonikarjeva“, „Pobratimija.“ Cena 70 kr.

Raznoterosti.

— Raztresen profesor. Profesor: „Tat mi je na trgu iz žepa ukradel zlato tobačnico.“ — Policijski komisar: „Ali dobro veste, da Vam je ukradena?“ — „Seveda! Saj sem čutil roko v žepu.“ — „Zakaj pa niste tatu zgrabili za roko?“ — „Ker sem mislil, da je moja roka!“ — Stara pesem. Ropar: „Denar sem, ali pa...“ — Gospod: „To je že stara pesem, ki mi jo večkrat poje moja žena.“

Telegrami.

Dunaj, 21. maja. V današnji seji državnega zbora je dr. Lueger stavil interpelacijo zaradi pouličnih neredov povodom prihoda kneza Bismarcka. Interpelant očita redarstvu surovo nasilstvo, kar je sramota za Dunaj. Straža je baje imela povelje, pri najmanjšem povodu prijeti za orožje. (Op. ured.: Surovi so pač bili pouličnjaki, ki so kneza Bismarcka pozdravljali kot — regenta.)

Dunaj, 22. junija. Govori se, da knez Bismarck še jeden dan ostane na Dunaju.

Lvov, 21. junija. V mnogih krajih so toča in nalivi naredili veliko škodo.

Peterburg, 21. junija. S carskim ukazom je dovoljen izvoz vseh vrst žita, izvzemši rž in rženo moko.

Berolin, 22. junija. Italijanski vnanji minister Brin je bil včeraj jedno uro pri grofu Capriviju, pol ure pri Marschallu in ministerskem predsedniku Eulenburgu. Caprivi je na to v Potsdamu vrnil obisk Brinu, kateremu na čast danes priredi zajutrek.

Carjigrad, 22. junija. Uradno se poroča, da so se udali vstaški arabski rodovi.

London, 21. junija. Parlament bode 28. junija razpuščen. Nove volitve se v Londonu prično 4. julija. Volilno gibanje je vedno živahnejše. Gladstone odpotuje 29. t. m. v Midlothian ter obišče vse kraje svojega volilnega okraja.

Umrla so.

18. junija. Ana Galjot, delavčeva hči, 2 leti, Dunajska cesta 35, vnetica možganske mreže.

V bolnišnici:

19. junija. Martin Anžič, čevljar, 24 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	izračunata v mm	izračunata po Celziju			
7. u. zjut.	736.4	16.8	sl. svzh.	jasno	
21. u. pop.	736.5	22.2	brezv.	"	0.00
9. u. zveč.	738.0	16.0	sl. vzh.	"	
Srednja temperatura 18.3 za 0.5° pod normalom					

Cognac,

star, pristen. Naravnost iz Cognac-a (Francosko). Zdravniki ga priporočajo kot sredstvo, ki posebno krepiča slabotne, bolne in prebolele. Mala steklenica $\frac{2}{10}$ litra gld. 1.75, velika steklenica $\frac{4}{10}$ litra gld. 3.—

Piccolijeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (263) 3

V založbi **L. Schwentner-jeve knjižarne** v Brežicah je ravnokar izšel: 298 3—1

„Venec slovenskih pesnij“,

za citre sestavil Jos. Mešiček.

Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Vodozdravilnica v Kamniku, Kranjsko.

(Postaja lokalne železnice Ljubljana-Kamnik.)

Zdravljenje po navodu župnika Kneippa

pod vodstvom posebnega zdravnika.

Poletni kurs se je pričel 18. junija.

Pojasnila gledé stanovanj in zdravilnice daje

294 3—2

vodstvo.

Tuji.

20. junija.

Pri **Malču**: Oswald, zasebnik, iz Kočevja. — Schäfer, zasebnik, s soprogo, iz Beljaka. — Bertold, Natalija in Piana Massenbüchler, zasebniki, iz Gorice. — Cunggovich, kapitan Lloyda, s soprogo, iz Trsta. — Fangel, Suppan in Vitturi iz Pulja. — Haebel, trgovec, iz Halle. — Pianowsky, trgovec, iz Lvova.

Pri **Južnem koto-dvoru**: Claus iz Budejevic. — Selz iz Zagreba. — Schmidt, nadporočnik, z rod-bino, iz Castelmare.

Pri **avstrijskem caru**: Felber, učitelj, iz Grada. — Strukelj in Strauss iz Cirknega.

Pri **Sonu**: Tysowski, stavbeni mojster, in Schwab, trgovec, z Dunaja. — Batič s soprogo s Ceste. — Ivan in Alojzij Može iz Vipave. — Fani Heinz pl. Rooden-fels iz Celja. — Daucha, okr. glavar v pok, s soprogo, iz Gorice.

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(29) 45

V prodajalnici
Andr. Druškoviča
v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

— najboljša modrobela poste-
— klenjena ploščevinasta

— kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospod njam, prečast. duhovščini, gostilničarjem, pred-stojništvom bolnišnic itd. najboljša pri-lika svojo hišno in kuhinjsko orodje po ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Razprodaja

Uporaba si pomagati:

opeko z zarezo za streho I. vrste

(Strangfalzdachziegel), 1000 komadov 45 gld.,

opeko z zarezo za streho II. vrste

1000 komadov 33 gld.,

zraven spadajoče žlebake z zarezo po 20 kr. komad.

Za trpežnost jamčiva tri leta tako, da, kar bi se utegnulo razzebsti te opeke, jo nadomestiva z novo brezplačno.

Na zahtevanje sva pripravljena poslužiti z vzorci. Prodaja in zaloga je:

Konjušni trg št. 10 v Ljubljani.

(278) (8—6)

Knez & Supančič.

Dunajska borza.

Dne 22. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 30 "
Zlata renta 4%, davka prosta	113 " 35 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 75 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	997 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	318 " 50 "
London, 10 funtov strl.	119 " 30 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 49 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemških mark 100	58 " 52 1/2 "

Dne 21. junija.

Ogerska zlata renta 4%	111 gld. — kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 60 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " 20 "
Kreditne srečke, 100 gld.	188 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	64 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2910	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 22 "
Laških lir 100	46 " — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

L. Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komer-cijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-nice njene.

200.000 goldinarjev

se more dobiti z jedno

dunajsko komunalno promeso

à 3 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že dne 1. julija!